

Bruksela, dnia 16.12.2025 r.
COM(2025) 780 final

2025/0417 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/848 w odniesieniu do niektórych przepisów
dotyczących produkcji, znakowania i certyfikacji oraz niektórych przepisów
dotyczących handlu z państwami trzecimi**

{SWD(2025) 424 final}

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• **Przyczyny i cele wniosku**

Rolnictwo ekologiczne jest kluczowym elementem wspólnej polityki rolnej (WPR) Unii Europejskiej. Udział gruntów uprawianych metodami ekologicznymi stale rośnie i obecnie wynosi 11 %. Konsumenci coraz częściej kupują żywność ekologiczną, rozpoznawalną dzięki unijnemu logo i wspólnej etykiecie. Produkcja i znakowanie produktów ekologicznych są regulowane rozporządzeniem (UE) 2018/848, mającym zastosowanie od stycznia 2022 r., oraz rozporządzeniami delegowanymi i wykonawczymi przyjętymi na jego podstawie. Rozporządzenia te określają szczegółowe zasady, na których opiera się produkcja ekologiczna.

W wyroku w sprawie C-240/23 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził, że w świetle brzmienia art. 30 ust. 2 i art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848 oraz kontekstu i celów przepisów, których część stanowią te przepisy, ani terminy odnoszące się do produkcji ekologicznej, ani unijne logo produkcji ekologicznej nie mogą być stosowane w odniesieniu do produktów, które spełniają jedynie normy równoważne normom produkcji określonym w rozporządzeniu (UE) 2018/848. Należy zatem zagwarantować, aby konsumenci mogli dokonywać świadomych wyborów przy zakupie produktów z państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z unijnymi, a także należy zapewnić zaufanie konsumentów do tych produktów i do logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej, przy jednoczesnym zagwarantowaniu uczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym między produktami, które są w pełni zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi produkcji i kontroli, a tymi, które są zgodne z przepisami równoważnymi z tymi przepisami unijnymi.

Ponadto, biorąc pod uwagę, że uznanie państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z systemami Unii, wygaśnie w dniu 31 grudnia 2026 r. oraz że wymiany techniczne z tymi państwami trzecimi w celu zawarcia umów w sprawie handlu produktami ekologicznymi są dalej w toku, należy pilnie zadbać o to, aby te państwa trzecie nadal były uznawane do dnia 31 grudnia 2036 r., aby uniknąć zakłóceń w handlu produktami ekologicznymi.

Ponadto, chociaż rozporządzenie (UE) 2018/848 stanowi solidną podstawę dla stabilności i rozwoju sektora ekologicznego w Unii, należy dokonać ukierunkowanych dostosowań niektórych przepisów dotyczących produkcji w celu stworzenia bardziej wydajnych, skutecznych i przyjaznych dla użytkownika ram regulacyjnych.

• **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowane rozporządzenie zmienia obecne przepisy, aby ułatwić produkcję ekologiczną, znakowanie, kontrole i handel w całej Unii i w państwach trzecich. Zapewni ono również konsumentom możliwość dokonywania świadomych wyborów przy zakupie produktów ekologicznych przywożonych z państw trzecich.

• **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek zmienia obowiązujące przepisy rozporządzenia (UE) 2018/848, nie zmieniając ich istoty. Ponieważ istniejące przepisy są spójne z innymi politykami Unii, wniosek jest również spójny z tymi politykami.

Wniosek zapewnia konsumentom możliwość dokonywania świadomych wyborów w odniesieniu do produktów ekologicznych przywożonych z państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z systemami unijnymi, w szczególności gdy są opatrzone logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej i terminami odnoszącymi się do produkcji ekologicznej. Przedłuża również termin wygaśnięcia uznania państw trzecich, które zostały uznane do celów równoważności na mocy art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007. Ponadto, dzięki zmniejszeniu złożoności obciążeń regulacyjnych dla podmiotów prowadzących produkcję ekologiczną, niniejszy wniosek może ułatwić inwestycje i doprowadzić do rozwoju możliwości zatrudnienia w sektorze ekologicznym, a także do dalszego rozwoju praktyk rolniczych o wysokich standardach środowiskowych.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Niniejszy wniosek zmienia przepisy rozporządzenia (UE) 2018/848. Rozporządzenie to zostało przyjęte na szczeblu UE i ma zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich.

Wniosek znosi obciążenia dla państw członkowskich, podmiotów gospodarczych w Unii i w państwach trzecich oraz pozwala uniknąć zakłóceń w handlu produktami ekologicznymi poprzez: (i) zezwolenie na stosowanie dostępnych na rynku produktów i substancji do czyszczenia i dezynfekcji przy przetwarzaniu i przechowywaniu; (ii) zapewnienie, aby konsumenci otrzymywali odpowiednie informacje przy zakupie produktów opatrzonych logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej oraz terminami odnoszącymi się do produkcji ekologicznej; (iii) dostosowanie warunków zwolnienia mniejszych podmiotów sprzedających nieopakowane produkty ekologiczne inne niż pasza z obowiązku posiadania certyfikatu na podstawie art. 35 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848; (iv) dostosowanie wymogów dotyczących składu grup podmiotów; (v) odroczenie wygaśnięcia uznania równoważnych państw trzecich; oraz (vi) dostosowanie przepisów dotyczących produkcji zwierzęcej.

Zmiany utrzymują stopień harmonizacji osiągnięty już w rozporządzeniu (UE) 2018/848 i zapewniają równe warunki działania dla podmiotów w sektorze ekologicznym. Uznaje się zatem, że nie mogą one zostać wdrożone przez państwa członkowskie działające samodzielnie.

• Proporcjonalność

Wniosek zmienia rozporządzenie (UE) 2018/848 wyłącznie w zakresie ściśle niezbędnym do osiągnięcia celów tego rozporządzenia, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby zmiany te pozostały ukierunkowane i nie wykroczyły poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów. Zmniejsza się w nim obciążenia administracyjne spoczywające na państwach członkowskich i podmiotach oraz dodaje nowe elementy jedynie w zakresie ściśle niezbędnym do dostosowania rozporządzenia (UE) 2018/848 do przedstawionych powyżej celów.

Wniosek zmienia szczegółowe aspekty ograniczonej liczby przepisów rozporządzenia (UE) 2018/848: (i) umożliwia podmiotom stosowanie dostępnych na rynku produktów i substancji do czyszczenia i dezynfekcji przy przetwarzaniu i przechowywaniu. Zmiana ta nie zmienia celów rozporządzenia (UE) 2018/848, a jedynie dostosowuje przepisy do potrzeb sektora i do tych celów; (ii) dostosowuje przepisy dotyczące znakowania produktów ekologicznych

przywożonych z państw trzecich. Zmiana ta zapewnia konsumentom możliwość dokonywania świadomych wyborów przy zakupie produktów z państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z unijnymi, a także gwarantuje zaufanie konsumentów do tych produktów i do logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej, przy jednoczesnym zapewnieniu uczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym między produktami, które są w pełni zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi produkcji i kontroli, a tymi, które są zgodne z przepisami równoważnymi z tymi przepisami unijnymi; (iii) dostosowuje warunki zwolnienia mniejszych podmiotów, które sprzedają nieopakowane produkty ekologiczne inne niż pasza, z obowiązku posiadania certyfikatu zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848. Zmiana ta ułatwia wyłączenie mniejszych podmiotów, a tym samym osiągnięcie celu rozporządzenia (UE) 2018/848, jakim jest wspieranie krótkich łańcuchów dostaw i produkcji lokalnej w różnych obszarach Unii; (iv) dostosowuje i upraszcza wymogi dotyczące składu grup podmiotów. Zmiana ta ułatwia wdrożenie istniejących przepisów i rozwój rolnictwa ekologicznego zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/848; (v) odracza wygaśnięcie uznania równoważnych państw trzecich. Zmiana ta pozwala uniknąć zakłóceń w handlu produktami ekologicznymi i zapewnia płynne przejście do systemu uznawania państw trzecich w drodze umów międzynarodowych; oraz (vi) dostosowuje przepisy dotyczące produkcji w odniesieniu do zwierząt. Zmiana ta, która ma na celu uproszczenie obecnych przepisów i dostosowanie ich do potrzeb podmiotów, jest proporcjonalna w zakresie, w jakim nowe elementy dodane do unijnych ram prawnych dotyczących produkcji ekologicznej (takie jak konkretny okres konwersji i minimalny wiek ubojowy przepiórek) są ograniczone do zakresu ściśle niezbędnego do dostosowania istniejących przepisów do celów przedstawionych powyżej.

- **Wybór instrumentu**

Przepisy, które należy zmienić, określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady. W związku z tym wybranym instrumentem musi być również rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post i oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie przeprowadzono żadnej oceny rozporządzenia (UE) 2018/848 ani oceny jego adekwatności. Od stycznia 2022 r. i rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2018/848 Komisja konsultowała się jednak z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami w sprawie wdrażania tego rozporządzenia.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Komisja regularnie wymienia informacje z państwami członkowskimi za pośrednictwem grupy ekspertów ds. produkcji ekologicznej (GREX) oraz z zainteresowanymi stronami za pośrednictwem grupy dialogu obywatelskiego ds. rolnictwa ekologicznego (CDG). Podczas tych spotkań Komisja zbiera opinie na temat różnych aspektów związanych z wdrażaniem rozporządzenia (UE) 2018/848 oraz rozporządzeń delegowanych i wykonawczych przyjętych na jego podstawie.

W 2024 r. platforma ds. dostosowania się do wymogów przyszłości, stanowiąca grupę ekspertów wysokiego szczebla, którą utworzono, aby pomóc Komisji w uproszczeniu obowiązujących przepisów i zmniejszeniu obciążeń administracyjnych, wydała opinię na temat możliwych sposobów uproszczenia rozporządzenia (UE) 2018/848 oraz rozporządzeń

delegowanych i wykonawczych przyjętych na jego podstawie¹. Opinia była przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 27 stycznia 2025 r.

W pierwszej połowie 2025 r. Komisja skonsultowała się z GREX i CDG w celu podjęcia działań następczych w związku z opinią wspomnianej platformy. Stwierdzono, że niektóre elementy rozporządzenia (UE) 2018/848 oraz rozporządzeń delegowanych i wykonawczych przyjętych na jego podstawie można uprościć.

Ponadto 24 września 2025 r. odbyło się połączone posiedzenie GREX–CDG w celu omówienia sposobu uproszczenia rozporządzenia (UE) 2018/848 bez uszczerbku dla jego celów, zasad i standardów.

10 listopada 2025 r. pod przewodnictwem komisarza do spraw rolnictwa i żywności odbył się dialog na temat wdrażania polityki ekologicznej², w którym wzięło udział kilka podmiotów sektora rolno-spożywczego i innych zainteresowanych stron. Dyskusje koncentrowały się na ich doświadczeniach związanych z przepisami dotyczącymi produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych oraz na możliwych sposobach uproszczenia niektórych aspektów rozporządzenia (UE) 2018/848 oraz rozporządzeń delegowanych i wykonawczych przyjętych na jego podstawie.

Ponadto od 21 października do 18 listopada 2025 r. trwało zaproszenie do zgłaszania uwag³. Otrzymano łącznie 720 odpowiedzi od obywateli UE (44,9 %), przedsiębiorstw (31,3 %), stowarzyszeń przedsiębiorców (11 %), organizacji pozarządowych (2,8 %), organów publicznych (1,5 %), związków zawodowych (1,3 %) i innych podmiotów (7,4 %). Informacje zwrotne dotyczyły ewentualnych zmian rozporządzenia (UE) 2018/848 oraz rozporządzeń delegowanych i wykonawczych przyjętych na jego podstawie.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja regularnie wymienia poglądy z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami na temat wdrażania rozporządzenia (UE) 2018/848 oraz rozporządzeń delegowanych i wykonawczych przyjętych na jego podstawie, w tym gromadzi informacje zwrotne na temat napotykaných przez nie trudności. Ponadto Komisja zgromadziła dowody w ramach wspomnianych wyżej ukierunkowanych konsultacji. W drodze wszystkich tych konsultacji zgromadzono wiedzę fachową, z której Komisja korzystała na potrzeby niniejszej inicjatywy.

- **Ocena skutków**

W świetle pilnej potrzeby: (i) zapewnienia konsumentom możliwości dokonywania świadomych wyborów przy zakupie produktów z państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z unijnymi, a także zagwarantowania zaufania konsumentów do tych produktów i do logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej, przy jednoczesnym zapewnieniu uczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym między produktami, które są w pełni zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi produkcji i kontroli, a tymi, które są zgodne z przepisami równoważnymi z tymi przepisami unijnymi; (ii) uniknięcia zakłóceń w handlu produktami ekologicznymi uznanymi za równoważne z państwami trzecimi; (iii) ukierunkowanego zajęcia się wyzwaniami stojącymi przed

¹ https://commission.europa.eu/document/download/25d40cdf-9e5e-4a8b-8da6-7a72efad04ed_en?filename=fo_2024_8_organic_production_and_labeling_en.pdf&prefLang=mt.

² https://agriculture.ec.europa.eu/media/events/implementation-dialogue-eu-organic-policy-2025-11-10_pl.

³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/15273-Organic-production-targeted-updates-and-simplification_pl.

sektorem ekologicznym poprzez likwidację obciążeń i zwiększenie konkurencyjności tego sektora, nie można było przeprowadzić oceny skutków.

Proponowane zmiany rozporządzenia (UE) 2018/848 opracowano jednak na podstawie dowodów zebranych w drodze konsultacji opisanych w sekcji „Konsultacje z zainteresowanymi stronami” powyżej. Proponowane zmiany mają ukierunkowany charakter i nie spowodują zmiany ogólnych celów polityki.

Pełny wpływ wniosku będzie zależał od stopnia przestrzegania proponowanych środków przez podmioty prowadzące produkcję ekologiczną. Oprócz zmniejszenia kosztów pieniężnych oczekuje się, że usunięcie barier dla podmiotów gospodarczych w Unii i w państwach trzecich nada impuls dla utrzymania i upowszechnienia rolnictwa ekologicznego, zwiększając tym samym związane z nim korzyści środowiskowe i społeczne.

Komisja przedstawi zmniejszenie obciążeń, w tym ocenę kosztów i korzyści oraz sposób uwzględnienia uwag z konsultacji, w analitycznym dokumencie roboczym służb Komisji, który zostanie opublikowany wraz z niniejszym wnioskiem.

Biorąc pod uwagę, że proponowane środki nie powinny spowodować wzrostu emisji gazów cieplarnianych, niniejszy wniosek jest spójny z celem neutralności klimatycznej określonym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 (Europejskie prawo o klimacie), a także z celami klimatycznymi Unii na lata 2030⁴ i 2040⁵. Ponadto, ponieważ praktyki rolnictwa ekologicznego mogą wzmocnić odporność na zmianę klimatu⁶, proponowane środki przyczyniają się do wysiłków UE na rzecz przystosowania się do zmiany klimatu, jak przewidziano w art. 5 rozporządzenia (UE) 2021/1119.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Kilka elementów wniosku przyczynia się do uproszczenia, zmniejszenia biurokracji i obciążeń administracyjnych dla podmiotów prowadzących produkcję ekologiczną oraz dla administracji państw członkowskich, (i) umożliwiając stosowanie dostępnych na rynku produktów i substancji do czyszczenia i dezynfekcji przy przetwarzaniu i przechowywaniu; (ii) dostosowując warunki zwolnienia mniejszych podmiotów sprzedających nieopakowane produkty ekologiczne inne niż pasza z obowiązku posiadania certyfikatu zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848; (iii) dostosowując wymogi dotyczące składu grup podmiotów; oraz (iv) dostosowując przepisy dotyczące produkcji zwierzęcej. Ponadto przynoszą one korzyści administracji państw członkowskich w odniesieniu do dostosowania warunków zwolnienia mniejszych podmiotów sprzedających nieopakowane produkty ekologiczne inne niż pasza z obowiązku posiadania certyfikatu zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848.

Elementy te dostosowują zatem przepisy rozporządzenia (UE) 2018/848 do praktycznych potrzeb podmiotów, zachowując cele i zasady tego rozporządzenia, utrzymując jego wysokie

⁴ https://climate.ec.europa.eu/eu-action/climate-strategies-targets/2030-climate-targets_pl.

⁵ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/1119 w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej (COM/2025/524 final) https://climate.ec.europa.eu/document/download/e1b5a957-c6b9-4cb2-a247-bd28bf675db6_en.

⁶ N. Scialabba, M. Müller-Lindenlauf, Organic agriculture and climate change, Renewable Agriculture and Food Systems [Rolnictwo ekologiczne i zmiana klimatu, rolnictwo odnawialne i systemy żywnościowe], 25 (2), s. 158–169 (2010) 10.1017/S1742170510000116.

standardy i unikając uniwersalnych podejść, które mogłyby okazać się uciążliwe we wdrażaniu i mniej skuteczne.

W szczególności elementy te mogą pociągać za sobą roczne bezpośrednie oszczędności kosztów administracyjnych w łącznej wysokości 47,8 mln EUR, w tym 45,9 mln EUR dla przedsiębiorstw i 1,9 mln EUR dla administracji. Ponadto w przypadku przedsiębiorstw elementy te mogą wiązać się z bezpośrednimi jednorazowymi oszczędnościami kosztów dostosowania w wysokości 109,2 mln EUR oraz rocznymi bezpośrednimi oszczędnościami kosztów dostosowania w wysokości 90,2 mln EUR.

Zgodnie z przeprowadzoną oceną cyfrową niniejszy wniosek nie obejmuje żadnych wymogów cyfrowych. Środki cyfrowe ani wymiana danych nie wchodzi w zakres tego wniosku.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek został przygotowany z poszanowaniem praw podstawowych i zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Centra monitorowania rynku ustanowione przez Komisję stale monitorują podaż produktów ekologicznych i popyt na nie, a także ceny tych produktów na rynku unijnym. Centra te będą dalej dostarczać informacje na temat zmian w tym zakresie. Ponadto Komisja będzie nadal monitorować wdrażanie rozporządzenia (UE) 2018/848 oraz rozporządzeń delegowanych i wykonawczych przyjętych na jego podstawie w ramach regularnych spotkań z państwami członkowskimi i przedstawicielami zainteresowanych stron. Co więcej, w odniesieniu do państw trzecich uznanych do celów równoważności na podstawie rozporządzenia (WE) nr 834/2007, Komisja będzie nadal zapewniać ich odpowiedni nadzór, jak przewidziano w art. 48 rozporządzenia (UE) 2018/848.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W sprawie C-240/23 Herbaria Kräuterparadies II Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) orzekł, że rozporządzenie (UE) 2018/848 należy interpretować w ten sposób, że etykieta produktu przywożonego z państwa trzeciego, którego systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z systemami Unii albo w drodze umowy międzynarodowej między Unią a tymi państwami trzecimi, albo w przypadku gdy państwa trzecie zostały uznane do celów równoważności na podstawie rozporządzenia (WE) nr 834/2007, nie może zawierać logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej ani, co do zasady, terminów odnoszących się do produkcji ekologicznej. Trybunał Sprawiedliwości orzekł ponadto, że stosowanie logo produkcji ekologicznej państwa trzeciego, z którego pochodzi taki produkt, powinno być dozwolone na produkcie, nawet jeżeli logo to zawiera terminy identyczne z terminami odnoszącymi się do produkcji ekologicznej w rozumieniu art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848 i załącznika IV do tego rozporządzenia.

Stosowanie logo produkcji ekologicznej państwa trzeciego w odniesieniu do produktu przywożonego z państwa trzeciego, którego systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z systemami unijnymi, nie może zaszkodzić uczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym produktów ekologicznych ani prowadzić do powstania wątpliwości mogących wprowadzić konsumentów w błąd. Wynika to z faktu, że takie logo ani nie stawia danego produktu na równi z unijnymi produktami ekologicznymi z punktu widzenia konkurencji, ani nie może prowadzić do powstania wrażenia, że dany produkt jest zgodny z wszystkimi wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2018/848.

Terminy odnoszące się do produkcji ekologicznej, w tym ich pochodne i wersje skrócone, są stosowane zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich, aby zasugerować nabywcy, że produkt i jego składniki zostały wyprodukowane zgodnie z mającymi zastosowanie metodami produkcji ekologicznej. Tak jest również w przypadku wytycznych CAC/GL 32 Kodeksu Żywnościowego, w których terminy odnoszące się do metod produkcji ekologicznej, takie jak „organiczny”, „biologiczny”, „ekologiczny” lub słowa o podobnym znaczeniu, w tym wersje skrócone, są stosowane w celu zasugerowania nabywcy, że produkt lub jego składniki zostały wyprodukowane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej. Ponadto niektóre przepisy dotyczące produkcji ekologicznej w państwach trzecich wymagają stosowania terminów odnoszących się do produkcji ekologicznej w odniesieniu do produktów i ich składników, które wyprodukowano zgodnie z mającymi zastosowanie metodami produkcji ekologicznej.

Nie każde państwo trzecie, którego systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z unijnymi, posiada własne logo produkcji ekologicznej. W związku z tym, gdyby opatrywanie produktów z takich państw trzecich terminami odnoszącymi się do produkcji ekologicznej było niedozwolone, pozbawiłoby to podmioty gospodarcze w tych państwach trzecich możliwości wskazywania ekologicznego statusu takich produktów i sugerowania konsumentom w Unii, że produkty te pochodzą z produkcji ekologicznej i są wytwarzane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej w ich krajach pochodzenia. Byłoby to również trudne do pogodzenia z wytycznymi Kodeksu Żywnościowego CAC/GL 32 ze względu na brak możliwości nawiązania do metod produkcji ekologicznej na etykietach takich produktów pomimo spełnienia wszystkich odpowiednich warunków określonych w tych wytycznych.

Uznanie produkcji ekologicznej i systemów kontroli państwa trzeciego za równoważne z unijnymi oznacza, że taki system został oceniony jako spełniający te same cele i zgodny z tymi samymi zasadami co system unijny poprzez stosowanie przepisów gwarantujących ten sam poziom zapewnienia zgodności, nawet jeśli osiąga się to za pomocą różnych środków.

Różnice między przepisami mającymi zastosowanie w produkcji ekologicznej i systemach kontroli państw trzecich uznanych za równoważne a przepisami stosowanymi w Unii są nieodłącznie związane z systemem równoważności. Ocena równoważności przeprowadzona przez Komisję wykazała, że chociaż niektóre z tych różnic są ograniczone i nie przekładają się na cechy produktu, inne różnice wiążą się z przepisami dotyczącymi produkcji ekologicznej, które odgrywają ważną rolę w strukturze produkcji ekologicznej w Unii i przyczyniają się do osiągnięcia celu, jakim jest spełnienie oczekiwań konsumentów w odniesieniu do produktów ekologicznych, przy jednoczesnym zapewnieniu uczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym między produktami, które są w pełni zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi produkcji i kontroli, a produktami, które są zgodne z przepisami równoważnymi z tymi przepisami unijnymi. Przepisy te obejmują uprawę w żywej glebie, stosowanie norm dotyczących dobrostanu zwierząt i przetwarzanie żywności z minimalnym użyciem sztucznych środków.

Z badania Eurobarometru⁷ przeprowadzonego w czerwcu i lipcu 2024 r. i zatytułowanego „Europejczycy, rolnictwo i WPR” wynika, że logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej stanowi najbardziej rozpoznawalne dla Europejczyków logo produktów spożywczych. Ma ono zasadnicze znaczenie zarówno dla konsumentów, jak i producentów, ponieważ ułatwia konsumentom identyfikację produktów ekologicznych, a producentom pomaga wprowadzać je do obrotu w całej Unii.

Aby zapewnić uczciwą konkurencję na rynku wewnętrznym między produktami, które są w pełni zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi produkcji i kontroli, a produktami, które są zgodne z przepisami równoważnymi tym przepisom unijnym, oraz aby odpowiedzieć na oczekiwania konsumentów, że produkty przywożone z państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z unijnymi, spełniają równie wysokie normy jak normy unijne, należy zezwolić na stosowanie logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej w znakowaniu oraz w prezentacjach i reklamach produktów przywożonych z tych państw trzecich, pod warunkiem że oprócz tych równoważnych przepisów produkty te spełniają określone wymogi dodatkowe dotyczące produkcji i kontroli.

Aby zachować skuteczność rozporządzenia (UE) 2018/848 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi, takie wymogi dodatkowe powinny odpowiadać przepisom dotyczącym produkcji i kontroli, które odgrywają ważną rolę w strukturze produkcji ekologicznej w Unii i przyczyniają się do osiągnięcia celu, jakim jest zaspokojenie oczekiwań konsumentów w odniesieniu do produktów ekologicznych, przy jednoczesnym zapewnieniu uczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym.

W przypadku zmian w przepisach dotyczących produkcji w Unii lub w państwach trzecich, których systemy produkcji ekologicznej zostały uznane za równoważne z unijnymi, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do wprowadzania innych wymogów dodatkowych w zakresie produkcji i kontroli, które muszą spełniać produkty przywożone z tych państw trzecich, aby można było stosować logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej, lub w odniesieniu do zmiany takich wymogów.

Podmioty produkujące ekologiczną żywność i paszę w Unii polegają na stosowaniu składników przywożonych z państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z systemami unijnymi. Składniki takie są stosowane w różnych proporcjach podczas przetwarzania produktów ekologicznych w Unii i są niezbędne w przypadku wielu różnych produktów ekologicznych przetwarzanych w Unii.

Procesy przetwarzania w Unii, w przypadku stosowania tych składników, odbywają się zgodnie z przepisami dotyczącymi produkcji określonymi w rozporządzeniu (UE) 2018/848. Należy zatem zezwolić na stosowanie logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej w odniesieniu do produktów przetwarzanych w Unii i zawierających składniki ekologiczne wyprodukowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub przywożone z państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z systemami unijnymi i w przypadku gdy składniki te stanowią nie więcej niż 5 % składników pochodzenia rolnego produktu (wagowo w przypadku żywności i ogólnie w przypadku paszy).

W przypadku gdy składniki te stanowią więcej niż 5 % składników pochodzenia rolnego danego produktu (wagowo w przypadku żywności i ogólnie w przypadku paszy) oraz w celu zapewnienia uczciwej konkurencji między produktami przetworzonymi zawierającymi składniki, które są w pełni zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi produkcji i kontroli,

⁷ <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3226>.

a produktami przetworzonymi zawierającymi składniki, które są w pełni zgodne z przepisami równoważnymi tym przepisom unijnym, a także w celu zaspokojenia oczekiwań konsumentów w odniesieniu do stosowania logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej, użycie tego logo powinno być dozwolone w znakowaniu oraz w prezentacji i reklamach produktów przetworzonych zawierających składniki przywożone z tych państw trzecich, pod warunkiem że oprócz tych równoważnych przepisów przedmiotowe składniki spełniają określone wymogi dodatkowe dotyczące produkcji i kontroli.

Rozporządzenie (UE) 2018/848 stanowi, że stosowanie logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej jest obowiązkowe w odniesieniu do całej opakowanej ekologicznej żywności wyprodukowanej w Unii. Należy zatem wyłączyć z tego obowiązku żywność opakowaną wyprodukowaną w Unii z użyciem składników przywożonych z państw trzecich, których produkcja ekologiczna i systemy kontroli zostały uznane za równoważne z unijnymi, w przypadku gdy składniki te stanowią więcej niż 5 % masy składników pochodzenia rolnego danego produktu i nie spełniają określonych wymogów dodatkowych dotyczących produkcji i kontroli.

Uznanie państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z systemami Unii, wygaśnie w dniu 31 grudnia 2026 r. W dniu 28 czerwca 2021 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi uznanymi do celów równoważności na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007 w celu zawarcia umów w sprawie handlu produktami ekologicznymi. Na tej podstawie Komisja prowadzi wymiany techniczne z tymi państwami trzecimi. Postępy poczynione w ramach tych wymian są zróżnicowane ze względu na różnorodność ram prawnych i regulacyjnych oraz złożoność związaną z różnym postrzeganiem produkcji ekologicznej przez konsumentów w poszczególnych systemach produkcji ekologicznej. W związku z tym należy pilnie zadbać o dalsze uznawanie tych państw trzecich do dnia 31 grudnia 2036 r., aby uniknąć zakłóceń w handlu produktami ekologicznymi.

Rozporządzenie (UE) 2018/848 stanowi, że Komisja powinna dopuścić produkty przeznaczone do czyszczenia i dezynfekcji obiektów służących do przetwarzania i przechowywania do stosowania w produkcji ekologicznej i umieścić takie produkty w ograniczonych wykazach. Utworzenie takich wykazów wiąże się jednak z szeregiem wyzwań. Wyzwania te potwierdzono w kilku sprawozdaniach Grupy Ekspertów ds. Doradztwa Technicznego w zakresie Produkcji Ekologicznej (EGTOP). Po pierwsze, na rynku unijnym dostępnych jest obecnie wiele produktów i substancji przeznaczonych do czyszczenia i dezynfekcji obiektów służących do przetwarzania i przechowywania. Po drugie, przetwarzanie i przechowywanie produktów ekologicznych ma miejsce w wielu różnych rodzajach obiektów i odbywa się z wykorzystywaniem szerokiej gamy urządzeń, maszyn i budynków. Po trzecie, urządzenia i maszyny do przetwarzania i przechowywania należy czyścić i dezynfekować zgodnie ze specyfikacjami producenta w celu zapewnienia ich właściwej konserwacji i eksploatacji. Aby umożliwić podmiotom prowadzącym produkcję ekologiczną stosowanie dostępnych na rynku produktów i substancji do czyszczenia i dezynfekcji, należy usunąć wymóg, zgodnie z którym Komisja ma dopuszczać produkty przeznaczone do czyszczenia i dezynfekcji obiektów służących do przetwarzania i przechowywania do stosowania w produkcji ekologicznej oraz umieszczać je w ograniczonych wykazach.

Rozporządzenie (UE) 2018/848 uprawnia państwa członkowskie do zwolnienia mniejszych podmiotów, które sprzedają nieopakowane produkty ekologiczne inne niż pasza, z obowiązku posiadania certyfikatu zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848. Obecne warunki mogą jednak stanowić przeszkodę utrudniającą rozwój. Ponadto coraz wyższe koszty ponoszone przez mniejsze podmioty od czasu rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE)

2018/848 skutkują zwiększeniem ich obrotu w zakresie nieopakowanych produktów ekologicznych innych niż pasza. Powstaje w ten sposób przeszkoda utrudniająca spełnienie warunków dotyczących wartości obrotu uprawniającej do uzyskania zwolnienia z obowiązku posiadania certyfikatu zgodnie z art. 35 ust. 1. Należy zatem znieść te warunki. Ponadto warunek dotyczący rocznej sprzedaży należy skorygować w górę, aby nie utrudniać mniejszym podmiotom uzyskania zwolnienia z obowiązku posiadania certyfikatu zgodnie z art. 35 ust. 1.

W rozporządzeniu (UE) 2018/848 ustanowiono przepisy dotyczące składu grup podmiotów w Unii i w państwach trzecich. Dowody dotyczące wdrożenia tych przepisów wskazują na znaczne trudności w tworzeniu grup podmiotów, które spełniają wymogi dotyczące składu członków, w szczególności rocznej wartości obrotu, oraz ich osobowości prawnej. Trudności te uniemożliwiają mniejszym podmiotom dołączanie do grup podmiotów. W państwach trzecich reorganizacja działalności producentów może również powodować trudności w dostarczaniu produktów pochodzących z tych państw do Unii, a tym samym może grozić powstaniem zakłóceń w handlu. Należy zatem znieść wymogi dotyczące rocznej wartości obrotu członków grup podmiotów. Ponadto wymóg dotyczący maksymalnej powierzchni kwalifikowalnej gospodarstw należących do członków należy skorygować w górę, aby umożliwić włączanie do grup podmiotów mniejszych podmiotów.

W rozporządzeniu (UE) 2018/848 nie określono żadnego konkretnego okresu konwersji ani minimalnego wieku w momencie uboju w odniesieniu do przepiórek, co utrudnia ich produkcję. Należy zatem ustanowić takie przepisy. W państwach członkowskich, w których prowadzi się obecnie ekologiczny chów przepiórek do celów produkcji mięsa, uboju dokonuje się począwszy od 42 dnia życia, a okres konwersji wynosi pięć tygodni. Okres ten jest zatem o tydzień krótszy niż minimalny wiek uboju w przypadku tych gatunków. W związku z tym obecny okres konwersji wynoszący 10 tygodni w przypadku drobiu przeznaczonego do produkcji mięsa nie jest odpowiedni dla przepiórek i należy go skrócić, biorąc pod uwagę ich wiek w momencie uboju. Należy zatem ustanowić minimalny wiek ubojowy wynoszący 42 dni oraz okres konwersji wynoszący pięć tygodni w przypadku przepiórek przeznaczonych do produkcji mięsa.

W rozporządzeniu (UE) 2018/848 ustanowiono przepisy dotyczące leczenia weterynaryjnego. Przepisy te stanowią, że w przypadku zwierząt lądowych okres karencji po zastosowaniu syntetyzowanych chemicznie alopacyjnych produktów leczniczych, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6, jest dwukrotnie dłuższy niż normalny okres karencji i wynosi co najmniej 48 godzin. Oznacza to, że nawet jeżeli mający zastosowanie normalny okres karencji weterynaryjnego produktu leczniczego wynosi zero dni, okres karencji musi wynosić co najmniej 48 godzin. W przypadku akwakultury przepisy te przewidują, że okres karencji po zastosowaniu weterynaryjnych produktów leczniczych jest dwukrotnie dłuższy niż normalny okres karencji lub wynosi co najmniej 48 godzin, jeżeli nie określono takiego okresu. Aby uniknąć obciążenia dla produkcji zwierząt lądowych, w szczególności w przypadkach, gdy okres karencji określony w charakterystyce weterynaryjnego produktu leczniczego wynosi zero dni, należy zatem dostosować przepisy dotyczące zwierząt lądowych i akwakultury.

Rozporządzenie (UE) 2018/848 zawiera wymóg, zgodnie z którym należy zapewnić drobiowi stały dostęp do otwartej przestrzeni w ciągu całego dnia od jak najwcześniejszego wieku. Taki wymóg może narażać na niebezpieczeństwo młode, nieopierzone ptaki w okresie cyklu produkcyjnego, w którym potrzebują one między innymi stabilnych temperatur w celu rozwoju zachowań związanych z karmieniem i pojeniem, uodpornienia na infekcje oraz schronienia przed drapieżnikami. Należy zatem zmienić te wymogi, aby wprowadzić wymóg dostępu do obszarów na otwartej przestrzeni wyłącznie dla ptaków posiadających

wystarczające upierzenie pozwalające im regulować temperaturę ciała w przypadku narażenia na zewnętrzne warunki klimatyczne.

Rozporządzenie (UE) 2018/848 stanowi, że całkowita powierzchnia użytkowa dla drobiu rzeźnego w kurnikach dowolnej jednostki produkcyjnej nie może przekraczać 1 600 m². Ogranicza to dalszy rozwój ekologicznej produkcji drobiu rzeźnego, ponieważ skutkuje ograniczeniem wielkości każdego kurnika w ekologicznej jednostce produkcyjnej, które nie przynosi dodatkowych korzyści dla dobrostanu zwierząt i środowiska. Należy zatem określić maksymalną powierzchnię użytkową dla drobiu rzeźnego na poziomie kurników.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/848 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących produkcji, znakowania i certyfikacji oraz niektórych przepisów dotyczących handlu z państwami trzecimi

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁸,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2018/848 ustanowiono przepisy dotyczące dopuszczania produktów i substancji do stosowania w produkcji ekologicznej. W szczególności Komisja może dopuszczać produkty do czyszczenia i dezynfekcji obiektów służących do przetwarzania i przechowywania do stosowania w produkcji ekologicznej oraz umieszczać je w ograniczonych wykazach. Z tworzeniem takich wykazów wiąże się jednak szereg wyzwań, co potwierdzono w kilku sprawozdaniach Grupy Ekspertów ds. Doradztwa Technicznego w zakresie Produkcji Ekologicznej (EGTOP)¹⁰. Po pierwsze, na rynku unijnym dostępnych jest obecnie wiele produktów i substancji przeznaczonych do czyszczenia i dezynfekcji obiektów służących do przetwarzania i przechowywania. Po drugie, przetwarzanie i przechowywanie produktów ekologicznych ma miejsce w wielu różnych rodzajach obiektów i odbywa się z wykorzystywaniem szerokiej gamy urządzeń, maszyn i budynków. Po trzecie,

⁸ Dz.U. C, ...

⁹ Dz.U. C, ...

¹⁰ EGTOP, „Final report on the criteria for evaluation of products for cleaning and disinfection” [Sprawozdanie końcowe dotyczące kryteriów oceny produktów do czyszczenia i dezynfekcji], 8 grudnia 2021 r., https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/2cd40421-9a7e-432c-9818-947cc97358c4_en?filename=egtop-report-on-criteria-cleaning-and-disinfection_en.pdf; EGTOP, „Final report on cleaning and disinfect (III)” [Sprawozdanie końcowe dotyczące czyszczenia i dezynfekcji (III)], 14 kwietnia 2025 r., https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/bc0480a6-d269-468b-97df-3da3216f0d4d_en?filename=final-report-egtop-on-cleaning-disinfectant-iii_en.pdf; EGTOP, „Final report on cleaning and disinfect (IV)” [Sprawozdanie końcowe dotyczące czyszczenia i dezynfekcji (IV)], 6 listopada 2025 r., https://agriculture.ec.europa.eu/farming/organic-farming/co-operation-and-expert-advice/egtop-reports_en.

urządzenia i maszyny do przetwarzania i przechowywania należy czyścić i dezynfekować zgodnie ze specyfikacjami producenta w celu zapewnienia ich właściwej konserwacji i eksploatacji. Aby umożliwić podmiotom prowadzącym produkcję ekologiczną stosowanie dostępnych na rynku produktów i substancji do czyszczenia i dezynfekcji, należy usunąć wymóg, zgodnie z którym Komisja ma dopuszczać do stosowania w produkcji ekologicznej produkty przeznaczone do czyszczenia i dezynfekcji obiektów służących do przetwarzania i przechowywania oraz umieszczać je w ograniczonych wykazach.

- (2) W rozporządzeniu (UE) 2018/848 ustanowiono przepisy dotyczące przywozu produktów z państw trzecich w celu wprowadzenia takich produktów do obrotu w Unii jako produktów ekologicznych lub produktów w okresie konwersji. Zgodnie z tymi przepisami produkty ekologiczne mogą mieć dostęp do rynku unijnego, jeżeli są zgodne z przepisami Unii dotyczącymi produkcji ekologicznej lub jeżeli pochodzą z państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z systemami unijnymi w drodze umowy międzynarodowej między Unią a tymi państwami trzecimi albo w przypadku gdy państwa trzecie zostały uznane do celów równoważności na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007.
- (3) W sprawie C-240/23 Herbaria Kräuterparadies II Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) orzekł, że rozporządzenie (UE) 2018/848 należy interpretować w ten sposób, że etykieta produktu przywożonego z państwa trzeciego, którego systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z systemami Unii albo w drodze umowy międzynarodowej między Unią a tymi państwami trzecimi, albo w przypadku gdy państwa trzecie zostały uznane do celów równoważności na podstawie rozporządzenia (WE) nr 834/2007, nie może zawierać logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej ani, co do zasady, terminów odnoszących się do produkcji ekologicznej. Trybunał Sprawiedliwości orzekł ponadto, że aby zapewnić skuteczność rozporządzenia (UE) 2018/848, a także zachować uprawnienia przyznane Komisji w tym rozporządzeniu, należy zezwolić na stosowanie na produkcie logo produkcji ekologicznej państwa trzeciego, z którego taki produkt pochodzi, nawet jeżeli logo to zawiera terminy identyczne z terminami odnoszącymi się do produkcji ekologicznej w rozumieniu art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848 i załącznika IV do tego rozporządzenia.
- (4) Stosowanie logo produkcji ekologicznej państwa trzeciego w odniesieniu do produktu przywożonego z państwa trzeciego, którego systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z unijnymi, nie może zaszkodzić uczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym produktów ekologicznych ani prowadzić do powstania wątpliwości mogących wprowadzić konsumentów w błąd. Wynika to z faktu, że logo takie ani nie stawia danego produktu na równi z unijnymi produktami ekologicznymi z punktu widzenia konkurencji, ani nie może skutkować powstaniem wrażenia, że dany produkt jest zgodny ze wszystkimi wymogami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) 2018/848.
- (5) Terminy odnoszące się do produkcji ekologicznej, w tym ich pochodne i wersje skrócone, są stosowane zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich, aby zasugerować nabywcy, że produkt i jego składniki zostały wyprodukowane zgodnie z mającymi zastosowanie metodami produkcji ekologicznej. Tak jest również w przypadku

wytycznych CAC/GL 32 Kodeksu Żywnościowego¹¹, w których terminy odnoszące się do metod produkcji ekologicznej, takie jak „organiczny”, „biologiczny”, „ekologiczny” lub słowa o podobnym znaczeniu, w tym wersje skrócone, są stosowane w celu zasugerowania nabywcy, że produkt lub jego składniki zostały wyprodukowane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej. Ponadto niektóre przepisy dotyczące produkcji ekologicznej w państwach trzecich wymagają stosowania terminów odnoszących się do produkcji ekologicznej w odniesieniu do produktów i ich składników, które wyprodukowano zgodnie z mającymi zastosowanie metodami produkcji ekologicznej.

- (6) Nie każde państwo trzecie, którego systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z unijnymi, posiada własne logo produkcji ekologicznej. W związku z tym, gdyby opatrywanie produktów z takich państw trzecich terminami odnoszącymi się do produkcji ekologicznej było niedozwolone, pozbawiłoby to podmioty gospodarcze w tych państwach trzecich możliwości wskazywania ekologicznego statusu takich produktów i sugerowania nabywcom w Unii, że produkty te pochodzą z produkcji ekologicznej i są wytwarzane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej w ich krajach pochodzenia. Byłoby to również trudne do pogodzenia z wytycznymi Kodeksu Żywnościowego CAC/GL 32 ze względu na brak możliwości nawiązania do metod produkcji ekologicznej na etykietach takich produktów pomimo spełnienia wszystkich odpowiednich warunków określonych w tych wytycznych.
- (7) Aby zapewnić skuteczność rozporządzenia (UE) 2018/848, a także zachować uprawnienia przyznane Komisji w tym rozporządzeniu, należy zatem zezwolić na opatrywanie terminami odnoszącymi się do produkcji ekologicznej tych produktów przywożonych z państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z unijnymi na mocy umowy międzynarodowej między Unią a tymi państwami trzecimi lub w przypadku gdy państwa trzecie zostały uznane do celów równoważności na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007, które to produkty są wprowadzane do obrotu w Unii jako produkty ekologiczne.
- (8) Uznanie produkcji ekologicznej i systemów kontroli państwa trzeciego za równoważne z unijnymi oznacza, że taki system został oceniony jako spełniający te same cele i zgodny z tymi samymi zasadami co system unijny poprzez stosowanie przepisów gwarantujących ten sam poziom zapewnienia zgodności, nawet jeśli osiąga się to za pomocą różnych środków.
- (9) Różnice między przepisami mającymi zastosowanie w produkcji ekologicznej i systemach kontroli państw trzecich uznanych za równoważne a przepisami stosowanymi w Unii są nieodłącznie związane z systemem równoważności. Przeprowadzona przez Komisję ocena równoważności wykazała, że chociaż niektóre z tych różnic mają ograniczony zakres, inne wiążą się z przepisami dotyczącymi produkcji ekologicznej, które odgrywają ważną rolę w strukturze produkcji ekologicznej w Unii i przyczyniają się do osiągnięcia celu, jakim jest zaspokojenie oczekiwań konsumentów w odniesieniu do produktów ekologicznych, przy jednoczesnym zapewnieniu uczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym między produktami, które są w pełni zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi produkcji

¹¹ Wytyczne dotyczące produkcji, przetwarzania, znakowania i wprowadzania do obrotu żywności produkowanej metodami ekologicznymi GL 32–1999: https://www.fao.org/input/download/standards/360/cxg_032e.pdf.

i kontroli, a produktami, które są zgodne z przepisami równoważnymi z tymi przepisami unijnymi. Przepisy te obejmują uprawę w żywej glebie, stosowanie norm dotyczących dobrostanu zwierząt i przetwarzanie żywności z minimalnym użyciem sztucznych środków produkcji.

- (10) Z badania Eurobarometru przeprowadzonego w czerwcu i lipcu 2024 r. i zatytułowanego „Europejczycy, rolnictwo i WPR” wynika, że logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej stanowi najbardziej rozpoznawalne przez Europejczyków logo produktów spożywczych. Ma ono zasadnicze znaczenie zarówno dla konsumentów, jak i producentów, ponieważ ułatwia konsumentom identyfikację produktów ekologicznych, a producentom pomaga wprowadzać je do obrotu w całej Unii.
- (11) Aby zapewnić uczciwą konkurencję na rynku wewnętrznym między produktami, które są w pełni zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi produkcji i kontroli, a produktami, które są zgodne z przepisami równoważnymi tym przepisom unijnym, oraz aby odpowiedzieć na oczekiwania konsumentów, że produkty przywożone z państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z unijnymi, spełniają równie wysokie normy jak normy unijne, należy zezwolić na stosowanie logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej w znakowaniu oraz w prezentacjach i reklamach produktów przywożonych z tych państw trzecich, pod warunkiem że oprócz tych równoważnych przepisów produkty te spełniają określone wymogi dodatkowe dotyczące produkcji i kontroli.
- (12) Aby zachować skuteczność rozporządzenia (UE) 2018/848 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi, takie wymogi dodatkowe powinny odpowiadać przepisom dotyczącym produkcji i kontroli, które odgrywają ważną rolę w strukturze produkcji ekologicznej w UE i przyczyniają się do osiągnięcia celu, jakim jest zaspokojenie oczekiwań konsumentów w odniesieniu do produktów ekologicznych, przy jednoczesnym zapewnieniu uczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym.
- (13) W przypadku zmian w przepisach dotyczących produkcji i kontroli w Unii lub w państwach trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z unijnymi, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do wprowadzania lub zmiany wymogów dodatkowych w zakresie produkcji i kontroli, które muszą spełniać produkty przywożone z tych państw trzecich, aby można było opatrywać je logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej.
- (14) Podmioty produkujące ekologiczną żywność i paszę w Unii polegają na składnikach przywożonych z państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z systemami unijnymi. Składniki takie są stosowane w różnych proporcjach podczas przetwarzania produktów ekologicznych w Unii i są niezbędne w przypadku wielu różnych produktów ekologicznych przetwarzanych w Unii. Procesy przetwarzania w Unii, w przypadku stosowania tych składników, odbywają się zgodnie z przepisami dotyczącymi produkcji określonymi w rozporządzeniu (UE) 2018/848. Należy zatem zezwolić na stosowanie logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej w odniesieniu do produktów przetwarzanych w Unii i zawierających składniki ekologiczne wyprodukowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub przywożone z państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z systemami unijnymi i w przypadku gdy składniki te stanowią nie więcej niż 5 % składników pochodzenia rolnego danego produktu (wagowo w przypadku żywności i ogólnie w przypadku

paszy). W przypadku gdy składniki te stanowią ponad 5 % składników pochodzenia rolnego danego produktu (wagowo w żywności i ogólnie w paszy) oraz w celu zapewnienia uczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym między produktami przetworzonymi zawierającymi składniki, które są w pełni zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi produkcji i kontroli, a produktami przetworzonymi zawierającymi składniki, które są zgodne z przepisami równoważnymi tym przepisom unijnym, a także w celu zaspokojenia oczekiwań konsumentów w odniesieniu do stosowania logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej, stosowanie tego logo powinno być dozwolone w znakowaniu oraz w prezentacjach i reklamach produktów przetworzonych zawierających składniki przywożone z tych państw trzecich, pod warunkiem że oprócz tych równoważnych przepisów składniki te spełniają określone wymagania dodatkowe dotyczące produkcji i kontroli.

- (15) Rozporządzenie (UE) 2018/848 stanowi, że stosowanie logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej jest obowiązkowe w odniesieniu do całej ekologicznej żywności opakowanej produkowanej w Unii. Należy zatem wyłączyć z tego obowiązku żywność opakowaną wyprodukowaną w Unii z użyciem składników przywożonych z państw trzecich, których produkcja ekologiczna i systemy kontroli zostały uznane za równoważne z unijnymi, w przypadku gdy składniki te stanowią więcej niż 5 % masy składników pochodzenia rolnego danego produktu i nie spełniają określonych wymogów dodatkowych dotyczących produkcji i kontroli.
- (16) W rozporządzeniu (UE) 2018/848 ustanowiono przepisy dotyczące warunków, na jakich państwa członkowskie mogą zwolnić mniejsze podmioty z obowiązku posiadania certyfikatu zgodnie z art. 35 ust. 1 tego rozporządzenia. Coraz wyższe koszty ponoszone przez mniejsze podmioty od czasu rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2018/848 skutkują zwiększeniem ich obrotu w zakresie nieopakowanych produktów ekologicznych innych niż pasza. Powstaje w ten sposób przeszkoda utrudniająca spełnienie warunków dotyczących wartości obrotu uprawniającej do uzyskania zwolnienia z obowiązku posiadania certyfikatu zgodnie z art. 35 ust. 1. Taka bariera prowadzi z kolei do wzrostu kosztów ze względu na konieczność wywiązania się z tego obowiązku. Należy zatem znieść warunki dotyczące rocznej wartości obrotu, na podstawie których państwa członkowskie mogą zwolnić mniejsze podmioty gospodarcze z obowiązku posiadania certyfikatu zgodnie z art. 35 ust. 1 tego rozporządzenia. Ponadto warunek dotyczący rocznej sprzedaży należy skorygować w górę, aby nie utrudniać mniejszym podmiotom uzyskania zwolnienia z obowiązku posiadania certyfikatu zgodnie z art. 35 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (17) W rozporządzeniu (UE) 2018/848 ustanowiono przepisy dotyczące składu grup podmiotów w Unii i w państwach trzecich. Dowody dotyczące wdrożenia tych przepisów wskazują na znaczne trudności w tworzeniu grup podmiotów, które spełniają wymagania dotyczące składu członków, w szczególności rocznej wartości obrotu, oraz ich osobowości prawnej. Trudności te obejmują koszty administracyjne i potrzebę reorganizacji działalności gospodarczej grup producentów, którzy obecnie należą do stowarzyszeń spółdzielczych, spółdzielni podmiotów gospodarczych, stowarzyszeń, federacji lub organizacji. Takie trudności uniemożliwiają mniejszym podmiotom dołączanie do grup podmiotów, ponieważ obowiązujące przepisy nie odzwierciedlają odpowiednio potrzeb i zdolności w zakresie zasobów drobnych producentów rolnych i podmiotów, co stanowi przeszkodę dla rozwoju rolnictwa ekologicznego zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich. W państwach trzecich reorganizacja działalności producentów może również powodować trudności

w dostarczaniu produktów pochodzących z tych państw do Unii, a tym samym może grozić powstaniem zakłóceń w handlu. Należy zatem znieść wymogi dotyczące rocznej wartości obrotu członków grup podmiotów. Ponadto wymóg dotyczący maksymalnej powierzchni kwalifikowalnej gospodarstw należących do członków należy skorygować w górę, aby umożliwić włączanie do grup podmiotów mniejszych podmiotów.

- (18) Uznanie państw trzecich, których systemy produkcji ekologicznej i kontroli zostały uznane za równoważne z systemami Unii, wygaśnie w dniu 31 grudnia 2026 r. W dniu 28 czerwca 2021 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z jedenastoma państwami trzecimi, uznanymi do celów równoważności na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007, w celu zawarcia z nimi umów międzynarodowych dotyczących handlu produktami ekologicznymi. Na tej podstawie Komisja prowadzi wymiany techniczne z tymi państwami trzecimi. Postępy poczynione w ramach tych wymian są zróżnicowane ze względu na różnorodność ram prawnych i regulacyjnych oraz złożoność związaną z różnym postrzeganiem przez konsumentów produkcji ekologicznej w różnych systemach produkcji ekologicznej. W związku z tym należy pilnie zadbać o dalsze uznawanie tych państw trzecich do dnia 31 grudnia 2036 r., aby uniknąć zakłóceń w handlu produktami ekologicznymi.
- (19) W rozporządzeniu (UE) 2018/848 ustanowiono okres konwersji w odniesieniu do drobiu przeznaczonego do produkcji mięsa oraz minimalny wiek w momencie uboju, w przypadkach gdy nie korzysta się z wolno rosnących linii drobiu. Przepisy te nie określają żadnego szczególnego okresu konwersji ani minimalnego wieku ubojowego w odniesieniu do przepiórek. W państwach członkowskich, w których prowadzi się obecnie ekologiczny chów przepiórek do celów produkcji mięsa, ich cykl produkcyjny jest krótszy niż cykl mający zastosowanie do innych gatunków drobiu przeznaczonych do produkcji mięsa, ponieważ w ich przypadku uboju dokonuje się od 42 dnia życia. Okres konwersji powinien wynosić pięć tygodni. Okres ten jest zatem o tydzień krótszy niż minimalny wiek uboju w przypadku tych gatunków. W związku z tym obecny okres konwersji wynoszący 10 tygodni w przypadku drobiu przeznaczonego do produkcji mięsa nie jest odpowiedni dla przepiórek i należy go skrócić, biorąc pod uwagę ich wiek w momencie uboju. Należy zatem ustanowić okres konwersji wynoszący pięć tygodni dla przepiórek przeznaczonych do produkcji mięsa oraz minimalny wiek wynoszący 42 dni w momencie uboju.
- (20) W rozporządzeniu (UE) 2018/848 ustanowiono przepisy dotyczące leczenia weterynaryjnego. Przepisy te stanowią, że w przypadku zwierząt lądowych okres karencji po zastosowaniu syntetyzowanych chemicznie alopacyjnych produktów leczniczych, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6¹², jest dwukrotnie dłuższy niż normalny okres karencji i wynosi co najmniej 48 godzin. Oznacza to, że nawet jeżeli mający zastosowanie normalny okres karencji weterynaryjnego produktu leczniczego wynosi zero dni, okres karencji musi wynosić co najmniej 48 godzin. W przypadku akwakultury przepisy te przewidują, że okres karencji po zastosowaniu alopacyjnych weterynaryjnych produktów leczniczych musi być dwukrotnie dłuższy niż okres karencji dla dopuszczonego weterynaryjnego produktu leczniczego lub wynosić co najmniej 48 godzin, jeżeli okres ten nie został określony. Aby uniknąć obciążenia dla produkcji

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj>).

zwierząt lądowych, w szczególności w przypadkach, gdy okres karencji określony w charakterystyce weterynaryjnego produktu leczniczego wynosi zero dni, należy zatem dostosować przepisy dotyczące zwierząt lądowych i akwakultury.

- (21) W rozporządzeniu (UE) 2018/848 ustanowiono przepisy dotyczące pomieszczeń i praktyk gospodarskich w odniesieniu do drobiu, w tym przepisy, zgodnie z którymi w ciągu całego dnia drób musi mieć zapewniony stały dostęp do otwartej przestrzeni od jak najwcześniejszego wieku. Przepis taki może jednak narażać na niebezpieczeństwo młode, nieopierzone ptaki w okresie cyklu produkcyjnego, w którym potrzebują one między innymi stabilnych temperatur w celu rozwoju zachowań związanych z karmieniem i pojeniem, uodpornienia na infekcje oraz schronienia przed drapieżnikami. Przepis ten należy zatem zmienić, aby wprowadzić wymóg dostępu do obszarów na otwartej przestrzeni wyłącznie dla ptaków posiadających wystarczające upierzenie pozwalające im regulować temperaturę ciała w przypadku narażenia na zewnętrzne warunki klimatyczne.
- (22) Rozporządzenie (UE) 2018/848 stanowi, że całkowita powierzchnia użytkowa dla drobiu rzeźnego w kurnikach dowolnej jednostki produkcyjnej nie może przekraczać 1 600 m². Ogranicza to dalszy rozwój ekologicznej produkcji drobiu rzeźnego, ponieważ skutkuje ograniczeniem wielkości każdego kurnika w ekologicznej jednostce produkcyjnej, które nie przynosi dodatkowych korzyści dla dobrostanu zwierząt i środowiska. Należy zatem zmienić rozporządzenie (UE) 2018/848 w celu określenia maksymalnej powierzchni użytkowej dla drobiu rzeźnego na poziomie kurników.
- (23) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, w szczególności zapewnienie uczciwej konkurencji i właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego produktów ekologicznych, jak również zapewnienie zaufania konsumentów do tych produktów oraz do logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej, nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymaganą harmonizację przepisów dotyczących produkcji ekologicznej możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (24) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2018/848.
- (25) Ze względu na potrzebę uniknięcia niepotrzebnych zakłóceń w handlu produktami ekologicznymi oraz zapewnienia sprawnego przejścia na system uznawania państw trzecich w drodze umów międzynarodowych, a także usunięcia zbędnych obciążeń dla podmiotów prowadzących produkcję ekologiczną, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2018/848 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24 ust. 1 uchyla się lit. g);
- 2) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów niniejszego rozporządzenia produkt opatrzony jest terminami odnoszącymi się do produkcji ekologicznej, jeżeli przy znakowaniu, w materiałach reklamowych lub dokumentach handlowych taki produkt, jego składniki lub materiały paszowe stosowane do jego produkcji opisywane są za pomocą terminów sugerujących nabywcy, że produkt ten, jego składniki lub materiały paszowe zostały wytworzone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W szczególności terminy wymienione w załączniku IV oraz ich wersje pochodne i skrócone, takie jak »bio« i »eko«, występujące samodzielnie lub w połączeniu, mogą być stosowane w całej Unii i we wszystkich językach wymienionych w tym załączniku na etykietach i w reklamie produktów, o których mowa w art. 2 ust. 1, zgodnych z niniejszym rozporządzeniem lub przywożonych z państwa trzeciego na warunkach określonych w art. 45 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) lub (iii), w celu wprowadzenia takich produktów do obrotu w Unii jako produktów ekologicznych.”;

b) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku produktów, o których mowa w art. 2 ust. 1, terminy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie mogą być używane nigdzie w Unii, w żadnym z języków wymienionych w załączniku IV, w znakowaniu, materiałach reklamowych ani dokumentach handlowych produktu, który nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem lub nie jest przywożony z państwa trzeciego na warunkach określonych w art. 45 lit. b) ppkt (ii) lub (iii), do celów wprowadzenia tego produktu do obrotu w Unii jako produktu ekologicznego.”;

3) art. 32 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) W przypadku żywności opakowanej na opakowaniu umieszcza się również logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 33, z wyjątkiem następujących przypadków:

– przypadku, o którym mowa w art. 30 ust. 3;

– przypadków, o których mowa w art. 30 ust. 5 lit. b) i c):

– przypadków gdy żywność przetworzona, o której mowa w art. 30 ust. 5 lit. a), jest wytwarzana ze składników przywożonych zgodnie z art. 45 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) lub (iii) i gdy takie składniki stanowią więcej niż 5 % masy ekologicznych składników pochodzenia rolnego danego produktu i nie spełniają wymogów określonych w załączniku VII.”;

4) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

Logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej

1. Logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej może być stosowane w następujących przypadkach:

a) w znakowaniu oraz w prezentacjach i reklamach produktów, które są wytwarzane zgodnie z zasadami ustanowionymi w rozdziałach II, III i IV;

b) w znakowaniu oraz w prezentacjach i reklamach produktów, które są przywożone zgodnie z art. 45 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) lub (iii) i które spełniają wymogi określone w załączniku VII;

c) w przypadku żywności przetworzonej, o której mowa w art. 30 ust. 5 lit. a), i paszy przetworzonej, o której mowa w art. 30 ust. 6, zawierającej składniki przywożone zgodnie z art. 45 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) lub (iii), pod warunkiem że składniki te spełniają wymogi określone w załączniku VII lub stanowią mniej niż 5 % masy ekologicznych składników pochodzenia rolnego danego produktu w przypadku żywności przetworzonej lub mniej niż 5 % ekologicznych składników pochodzenia rolniczego zawartych w paszy przetworzonej;

d) do celów informacyjnych i edukacyjnych związanych z istnieniem i reklamą samego logo, pod warunkiem że takie wykorzystanie nie wprowadzi konsumenta w błąd co do ekologicznej produkcji określonych produktów oraz pod warunkiem że logo będzie powielane zgodnie z zasadami określonymi w załączniku V. W takim przypadku wymogi art. 32 ust. 2 oraz pkt 1.7 załącznika V nie mają zastosowania.

Logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej nie jest wykorzystywane w odniesieniu do żywności przetworzonej, o której mowa w art. 30 ust. 5 lit. b) i c), i produktów w okresie konwersji, o których mowa w art. 30 ust. 3.

2. Z wyjątkiem przypadków dotyczących stosowania zgodnie z ust. 1 lit. d) logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej stanowi poświadczenie urzędowe zgodnie z art. 86 i 91 rozporządzenia (UE) 2017/625.
3. Używanie logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej w przypadku produktów przywożonych z państw trzecich nie jest obowiązkowe. W przypadkach, w których logo to zamieszczane jest na etykietach takich produktów zgodnie z ust. 1, zamieszczane jest na nich także oznaczenie, o którym mowa w art. 32 ust. 2.
4. Logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej jest zgodne z modelem określonym w załączniku V oraz przepisami zawartymi w tym załączniku.
5. Krajowe i prywatne logo mogą być używane w znakowaniu oraz w prezentacjach i reklamach produktów zgodnych z niniejszym rozporządzeniem.
6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 54 aktów delegowanych zmieniających załącznik V w odniesieniu do logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej oraz dotyczących go przepisów.
7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 54 aktów delegowanych zmieniających załącznik VII dotyczący stosowania logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej w odniesieniu do produktów przywożonych zgodnie z art. 45 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) lub (iii) poprzez wprowadzanie dodatkowych wymogów, które muszą zostać spełnione, aby zaspokoić oczekiwania konsumentów i utrzymać uczciwą konkurencję na rynku unijnym produktów ekologicznych, lub poprzez zmianę tych dodatkowych wymogów, w szczególności w odniesieniu do stosowania zrównoważonych systemów produkcji roślinnej, systemów produkcji zwierzęcej zapewniających dobrostan zwierząt i zrównoważone odżywianie, metod przetwarzania żywności z minimalnym użyciem sztucznych środków, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki państw trzecich w odniesieniu do produktów, które nie są uprawiane ani przetwarzane w Unii.”;
- 5) w art. 35 ust. 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie mogą zwolnić z obowiązku posiadania certyfikatu, o którym mowa w ust. 2, podmioty, które sprzedają nieopakowane produkty ekologiczne inne niż pasza bezpośrednio konsumentowi końcowemu, pod warunkiem że podmioty te nie produkują, nie przygotowują, nie przechowują do celów innych niż związane

z punktem sprzedaży, nie przywożą takich produktów z państwa trzeciego ani nie zlecają podwykonawstwa tych czynności stronie trzeciej oraz pod warunkiem że taka sprzedaż nie jest większa niż 10 000 kg rocznie.”;

- 6) w art. 36 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) składa się wyłącznie z członków, z których każdy ma gospodarstwo maksymalnie:
 - (i) o powierzchni 10 hektarów,
 - (ii) o powierzchni jednego hektara w przypadku szklarni; lub
 - (iii) o powierzchni 30 hektarów – wyłącznie w przypadku trwałych użytków zielonych;”;
 - b) lit. d) otrzymuje brzmienie:
„d) ma osobowość prawną lub należy do stowarzyszenia spółdzielczego rolników, spółdzielni podmiotów gospodarczych, stowarzyszenia, federacji lub organizacji posiadającej osobowość prawną;”;
- 7) w art. 48 ust. 1 akapit drugi datę „31 grudnia 2026 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2036 r.”
- 8) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:
- a) w części II wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w pkt 1.2.2 lit. c) i d) otrzymują brzmienie:
„c) 10 tygodni – w przypadku drobiu przeznaczonego do produkcji mięsa, z wyjątkiem kaczek rasy pekin i przepiórek, wprowadzonego w wieku poniżej trzech dni;
d) siedem tygodni – w przypadku kaczek rasy pekin oraz pięć tygodni – w przypadku przepiórek wprowadzonych w wieku poniżej trzech dni;”;
 - b) pkt 1.5.2.5 otrzymuje brzmienie:
„1.5.2.5. Okres karencji, zdefiniowany w art. 4 pkt 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6*, dla syntetyzowanego chemicznie alopacyjnego weterynaryjnego produktu leczniczego, w tym przeciwdrobnoustrojowego weterynaryjnego produktu leczniczego, jest dwukrotnie dłuższy niż okres karencji, o którym mowa w:
 - a) informacjach o produkcie w przypadku weterynaryjnych produktów leczniczych stosowanych w sposób uwzględniony w warunkach pozwolenia na dopuszczenie do obrotu; lub
 - b) art. 115 tego rozporządzenia, w przypadku gdy produkt leczniczy jest stosowany w sposób nieuwzględniony w warunkach pozwolenia na dopuszczenie do obrotu zgodnie z art. 113 tego rozporządzenia.”

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych

i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj>).”;

- c) w pkt 1.9.4.1 akapit trzeci dodaje się literę w brzmieniu:
„j) 42 dni w przypadku przepiórek.”;
- d) w pkt 1.9.4.4 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) lit. e) otrzymuje brzmienie:
„e) w ciągu całego dnia zapewniony jest stały dostęp do otwartej przestrzeni od najwcześniejszego wieku, w którym ptaki posiadają wystarczające upierzenie pozwalające im regulować temperaturę ciała w przypadku narażenia na zewnętrzne warunki klimatyczne oraz zawsze, gdy pozwalają na to warunki fizjologiczne i fizyczne, z wyjątkiem przypadków, w których na podstawie przepisów Unii nałożono tymczasowe ograniczenia;”;
 - (ii) lit. m) otrzymuje brzmienie:
„m) całkowita powierzchnia użytkowa kurników dla drobiu rzeźnego nie przekracza 1 600 m² w przypadku żadnego kurnika;”;
- b) w części III pkt 3.1.4.2 lit. f) otrzymuje brzmienie:
„Okres karencji, zdefiniowany w art. 4 pkt 34 rozporządzenia (UE) 2019/6, dla alopacyjnego weterynaryjnego produktu leczniczego jest dwukrotnie dłuższy niż okres karencji, o którym mowa w:
 - a) informacjach o produkcie w przypadku weterynaryjnych produktów leczniczych stosowanych w sposób uwzględniony w warunkach pozwolenia na dopuszczenie do obrotu; lub
 - b) art. 115 tego rozporządzenia, w przypadku gdy produkt leczniczy jest stosowany w sposób nieuwzględniony w warunkach pozwolenia na dopuszczenie do obrotu zgodnie z art. 114 tego rozporządzenia.”;
- c) w części IV uchyla się pkt 2.2.3;
- d) w części V uchyla się pkt 2.4;
- e) w części VII uchyla się pkt 1.4;
- f) w załączniku III uchyla się pkt 7.5;
- g) dodaje się załącznik w brzmieniu:
„ZAŁĄCZNIK VII
Wymogi, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. b) i art. 33 ust. 1 lit. b) i c):
 - 1) część I pkt 1.2 załącznika II;
 - 2) część II pkt 1.7.5 załącznika II;
 - 3) część II pkt 1.7.11 załącznika II;
 - 4) część IV pkt 2.2.2 lit. f) załącznika II”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*